

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 750

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 18 august 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 220 din 2 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală	2-4
Decizia nr. 365 din 16 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	5-8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
674. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extindere la 4 benzi a drumului de circulație existent între Poarta 10 bis și Poarta 10”	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.634. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind aprobarea derogării de la Normele pentru efectuarea reviziilor și reparațiilor planificate la vehiculele feroviare motoare — tabelul 3.1 din anexa la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 315/2011 privind aprobarea Normativului feroviar „Vehicule de cale ferată. Tipuri de revizii și reparații planificate. Normele de timp sau normele de kilometri parcurși pentru efectuarea reviziilor și reparațiilor planificate”	10
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
6. — Hotărâre pentru aprobarea procedurii de acreditare, a modelelor documentelor de acreditare și a modelelor ecusoanelor persoanelor acreditate la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020	11-14
★	
Rectificări	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 220

din 2 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elieser Filipescu în Dosarul nr. 27.573/302/2017 al Tribunalului București — Secția I penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 138 D/2018.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin doamna avocat Irina Gheorghe, din cadrul Baroului București. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul doamnei avocat Irina Gheorghe, care arată că excepția este admisibilă și că prevederile art. 184 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, contravenind prevederilor art. 21 alin. (3) și ale art. 24 alin. (1) din Legea fundamentală. Se susține că internarea nevoluntară la care se referă art. 184 alin. (1) din Codul de procedură penală presupune separarea inculpatului de mediu său familial, prin izolarea acestuia de locuință, de familie, de locul de muncă etc. și introducerea lui într-un mediu în care se regăsesc persoane cu afecțiuni psihice foarte grave, aspect ce presupune nu doar îngrădirea libertății individuale, dar și încălcarea siguranței personale a persoanei internate. Pentru acest motiv, se susține că această măsură ar trebui să poată fi aplicată doar în cazuri excepționale, care să fie în mod limitativ și detaliat reglementate de lege, în cadrul unei proceduri extraordinare, și nu în cadrul procedurii penale. Se arată că scopul dispozițiilor legale criticate, acela de a supune inculpatul unei expertize psihiatrice, poate fi atins la fel de eficient, fără privarea acestuia de libertate, prin examinarea sa în sistem ambulatoriu, prin stabilirea de către comisia de expertiză a unor termene la care inculpatul să poată să se prezinte benevol, inclusiv în vederea realizării unor expertize complexe. Se susține că regula în domeniul medicinei este tratarea ambulatorie a bolnavilor, chiar și în cazul afecțiunilor grave. Se arată că, în aceste condiții, simpla suspiciune a procurorului asupra discernământului suspectului ori inculpatului în momentul săvârșirii infracțiunii nu ar trebui să fie suficientă pentru internarea sa nevoluntară. Se mai arată că sintagma „examinare complexă” din cuprinsul art. 184 alin. (5) din Codul de procedură penală nu este definită legal, motiv pentru care inculpatul este supus unor soluții arbitrare sau chiar

abuzurilor procurorului, întrucât obiectivele expertizei sunt stabilite de către acesta din urmă, iar aceste obiective determină complexitatea expertizei. Se mai susține că, în cadrul procedurii criticate, procurorul nu este obligat să arate probele care stau la baza dispunerii internării nevoluntare, aspect ce contravine dreptului la apărare, prevăzut la art. 24 din Constituție, precum și principiului egalității armelor.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se susține că expertiza medico-legală psihiatrică constituie un procedeu probatoriu care poate fi dispus conform unor dispoziții legale speciale prevăzute atât la art. 184 din Codul de procedură penală, cât și în alte acte normative care reglementează activitatea serviciilor medico-legale. Se arată că prevederile legale criticate sunt în acord cu exigențele art. 5 paragraful 1 lit. e) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât internarea nevoluntară se face într-o unitate medico-legală, la sesizarea unei comisii din care fac parte doi psihiatri care apreciază cu privire la necesitatea realizării unei expertize complexe, și aceasta poate fi dispusă pentru o perioadă de 30 de zile, care poate fi prelungită o singură dată, pentru încă 30 de zile. Se mai susține că internarea medicală nevoluntară este dispusă la propunerea procurorului, confirmată de judecătorul de drepturi și libertăți prin încheiere împotriva căreia se poate face contestație, și că asistența juridică a inculpatului este obligatorie pe tot parcursul acestei proceduri. Se arată că toate aspectele anterior menționate reprezintă garanții ale drepturilor constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea nr. 782/DL din 27 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.573/302/2017, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 184 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Elieser Filipescu într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei încheieri prin care s-a dispus internarea medicală nevoluntară a autorului excepției.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, referitor la prevederile art. 184 alin. (1) din Codul de procedură penală, se susține că acestea sunt neconstituționale, întrucât permit procurorului să dispună efectuarea unei expertize medico-legale indiferent care este presupusa faptă săvârșită, invocând o simplă îndoială referitoare la comiterea acesteia. Se susține că măsura astfel luată nu poate face obiectul vreunei căi de atac și nici nu poate fi supusă verificării și confirmării instanței de judecată. Se arată, de asemenea, că textul criticat lasă procurorului posibilitatea de a stabili în mod discreționar

obiectivele expertizei medico-legale, fără ca ele să poată fi contestate, iar, prin modul în care sunt concepute, acestea pot determina realizarea expertizei în mai multe ședințe, cu consecința internării medicale nevoluntare a inculpatului. Cu privire la dispozițiile art. 184 alin. (5) din Codul de procedură penală, se arată că legiuitorul a prevăzut posibilitatea internării suspectului sau a inculpatului în vederea efectuării expertizelor complexe, aspect ce determină lipsirea de libertate a persoanei în cauză, soluție juridică ce exclude posibilitatea prezenței voluntare a acestuia în fața comisiei, la mai multe termene fixate de aceasta. Or, se susține că o astfel de măsură ce îngrădește libertatea individuală a persoanei ar trebui dispusă doar atunci când nu există alte soluții neprivative de libertate.

7. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textele criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale invocate de autorul excepției și că privarea de libertate ce decurge din prevederile art. 184 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală este proporțională cu scopul măsurii reglementate prin textul analizat.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 184 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

„(1) În cazul infracțiunilor comise de minorii cu vârsta între 14 și 16 ani, în cazul uciderii sau vătămării copilului nou-născut ori a fătului de către mamă, precum și atunci când organul de urmărire penală sau instanța are o îndoială asupra discernământului suspectului ori inculpatului în momentul săvârșirii infracțiunii ce face obiectul acuzației, se dispune efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice, stabilindu-se totodată termenul de prezentare în vederea examinării. [...]

(5) În cazul în care consideră că este necesară o examinare complexă, ce necesită internarea medicală a suspectului sau a inculpatului într-o instituție sanitară de specialitate, iar acesta refuză internarea, comisia medico-legală sesizează organul de urmărire penală sau instanța cu privire la necesitatea luării măsurii internării nevoluntare.”

12. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 referitor la libertatea individuală, ale art. 24 cu privire la dreptul la apărare, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (2) și (3) referitor

la înfăptuirea justiției, precum și prevederilor art. 3 și art. 6 paragraful 3 lit. a)—c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la interzicerea torturii și la dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 184 din Codul de procedură penală reglementează expertiza medico-legală psihiatrică, având ca principal obiectiv stabilirea existenței discernământului unei persoane în momentul comiterii unei fapte prevăzute de legea penală, determinarea gradului de discernământ pe care aceasta l-a avut în momentul anterior menționat, descoperirea tulburărilor de natură psihică care i-au fi putut altera discernământul și, prin urmare, stabilirea aspectului că a fost conștient de faptele sale și de consecințele acestora.

14. Potrivit art. 184 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza medico-legală psihiatrică este obligatorie atunci când: suspectul sau inculpatul este minor, cu vârsta cuprinsă între 14 și 16 ani; suspectul sau inculpatul este mama acuzată de uciderea sau vătămarea copilului nou-născut ori a fătului; organul de urmărire penală sau instanța de judecată are îndoială asupra discernământului suspectului sau inculpatului în momentul săvârșirii infracțiunii care face obiectul acuzației.

15. Expertiza medico-legală psihiatrică poate fi dispusă în cursul urmăririi penale sau al judecării. De asemenea, în funcție de atitudinea suspectului sau a inculpatului cu privire la dispunerea acesteia, expertiza medico-legală psihiatrică poate fi voluntară, atunci când exista consimțământul suspectului sau al inculpatului în vederea efectuării ei [ipoteză reglementată la art. 184 alin. (3) din Codul de procedură penală], sau nevoluntară, atunci când suspectul sau inculpatul refuză efectuarea expertizei sau, deși și-a exprimat consimțământul, nu se prezintă la instituția medico-legală pentru efectuarea ei [ipoteză reglementată la art. 184 alin. (4) din Codul de procedură penală].

16. În această ultimă categorie se încadrează și situația în care suspectul sau inculpatul își exprimă consimțământul pentru expertiză, dar refuză internarea medicală pentru efectuarea investigațiilor complexe [ipoteza internării nevoluntare, prevăzută la art. 184 alin. (5) din Codul de procedură penală]. În acest caz, pentru aducerea suspectului sau a inculpatului la instituția medico-legală este emis un mandat de aducere, conform art. 265 alin. (4)—(9) din Codul de procedură penală.

17. Autorul prezentei excepții de neconstituționalitate invocă, în susținerea acesteia, ipoteza internării medicale nevoluntare în cursul urmăririi penale. În acest caz, potrivit art. 184 alin. (5) din Codul de procedură penală, procurorul este sesizat de către comisia de examinare cu privire la necesitatea internării suspectului sau a inculpatului în vederea expertizării. Procurorul apreciază dacă este necesară internarea și sesizează judecătorul de drepturi și libertăți cu propunerea de internare medicală, care, potrivit alin. (6) al art. 184 din Codul de procedură penală, nu poate depăși 30 de zile și care poate fi prelungită o singură dată pentru o durată de cel mult 30 de zile, conform alin. (25) al aceluiași articol.

18. Potrivit art. 184 alin. (8) din Codul de procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți fixează ziua și ora de soluționare a propunerii de luare a măsurii internării nevoluntare, în cel mult 3 zile de la data sesizării, citând suspectul sau inculpatul pentru termenul fixat. Acest termen se comunică și avocatului suspectului sau inculpatului, care are dreptul de a studia dosarul cauzei și propunerea formulată de procuror. Conform alin. (9) și (10) ale articolului criticat, soluționarea

propunerii de luare a măsurii internării nevoluntare se face numai în prezența suspectului sau a inculpatului, în afara de cazul când acesta este dispărut, se sustrage sau nu se poate prezenta, cu participarea obligatorie a procurorului și a avocatului ales sau numit din oficiu al suspectului ori inculpatului. Potrivit alin. (11) al aceluiași articol, admiterea propunerii de internare nevoluntare se face prin încheiere, care trebuie să cuprindă următoarele mențiuni: datele de identitate ale suspectului sau inculpatului; descrierea faptei de care este acuzat suspectul sau inculpatul, încadrarea juridică și denumirea infracțiunii; faptele și împrejurările din care rezultă îndoiala asupra stării psihice a suspectului sau a inculpatului; motivarea necesității luării măsurii internării nevoluntare în vederea efectuării expertizei medico-legale psihiatrice și a proporționalității acesteia cu scopul urmărit; durata măsurii internării. Conform alin. (12) al art. 184 din Codul de procedură penală, motivele internării îi sunt aduse la cunoștință suspectului sau inculpatului într-o limbă pe care o înțelege. Mai mult, conform art. 184 alin. (14)—(17) din Codul de procedură penală, împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți poate fi formulată contestație la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța ierarhic superioară de către suspect, inculpat sau de procuror în termen de 24 de ore de la pronunțare. Aceasta se soluționează în termen de 3 zile de la data înregistrării, cu citarea suspectului sau a inculpatului și cu participarea avocatului acestuia, în cazul în care contestația este formulată de către procuror, respectiv cu posibilitatea depunerii de observații scrise de către procuror și de către suspect sau inculpat, în cazul formulării contestației de către acesta din urmă.

19. Analizând dispozițiile legale mai sus invocate, Curtea constată că măsura internării medicale nevoluntare este luată de procuror pe baza unor criterii obiective, respectiv la solicitarea comisiei medico-legale, și este supusă controlului judecătorului de drepturi și libertăți, potrivit unei proceduri reglementate în mod detaliat la art. 184 din Codul de procedură penală. Aceasta este o procedură contradictorie, care se desfășoară în fața judecătorului de drepturi și libertăți, cu prezența obligatorie atât a procurorului, cât și a suspectului sau a inculpatului, care este asistat de un avocat ales sau numit din

oficiu. În cadrul acestei proceduri avocatul suspectului sau al inculpatului are acces la dosarul cauzei, putând formula apărări în acord cu interesele procesuale ale suspectului sau ale inculpatului, pe care le susține în fața instanței. De asemenea, măsura internării medicale nevoluntare poate fi dispusă pentru un interval de 30 de zile și poate fi prelungită doar o singură dată pentru o durată cel mult egală cu acesta. Totodată, contrar susținerilor autorului excepției, împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra măsurii internării medicale nevoluntare, poate fi formulată contestație.

20. Având în vedere aceste aspecte, Curtea reține că dispunerea în cursul urmăririi penale a expertizei medico-legale psihiatrice, potrivit art. 184 alin. (1) din Codul de procedură penală, și a internării medicale nevoluntare, conform art. 184 alin. (5) din același cod, are la bază motive obiective ce decurg din principiul aflării adevărului și că dispunerea acestor măsuri se face potrivit unei proceduri care asigură dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al suspectului sau al inculpatului, astfel cum acestea sunt reglementate la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție și la art. 6 din Convenție.

21. De asemenea, această procedură este reglementată de legiuitor prin norme procesual penale clare, precise și previzibile, potrivit exigențelor constituționale ce decurg din prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, și presupune o restrângere a libertății individuale a persoanei vizate, prevăzută prin lege, necesară în vederea desfășurării instrucției penale și proporțională cu scopul urmărit de legiuitor, fiind astfel în acord cu dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală.

22. Totodată, astfel cum sunt reglementate, prevederile art. 184 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală constituie o aplicație a dispozițiilor constituționale ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

23. În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a prevederilor art. 124 alin. (3) din Constituție și a dispozițiilor art. 3 din Convenție, acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât prevăd independența judecătorilor și, respectiv, interzicerea torturii.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elieser Filipescu în Dosarul nr. 27.573/302/2017 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 184 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 16 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Nicolae Teodor Vasile Bociort în Dosarul nr. 693/108/2018 al Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 842D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 693/108/2018, **Tribunalul Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Nicolae Teodor Vasile Bociort în cadrul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ formulată în temeiul art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că printr-o hotărâre judecătorească pronunțată în anul 2017, rămasă definitivă, i s-a admis acțiunea prin care solicita acordarea sumei compensatorii pentru sporul de doctorat de 15% pentru perioada 9 aprilie 2015 — 7 mai 2016. Dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 care eșalonează plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi

de natură salarială contravin prevederilor art. 16, art. 21 alin. (3), art. 44 și ale art. 115 alin. (4) din Constituție, precum și celor ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. Cu privire la încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 a fost emisă fără a exista o urgență pentru adoptarea acesteia, nefiind vorba despre o situație a cărei reglementare să nu poată fi amânată. De asemenea, Guvernul nu a motivat urgența care ar fi generat emiterea acestui act normativ.

7. Referitor la încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia executarea hotărârilor judecătorești este parte integrantă a unui „proces” și este garantată de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

8. Totodată, autorul excepției susține că dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 44 din Constituție și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, deoarece neplata de îndată a sumelor obținute printr-o hotărâre judecătorească încalcă dreptul său de proprietate. Astfel, o „creanță” poate constitui un „bun” în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție și trebuie garantată.

9. De asemenea consideră că se încalcă și egalitatea cetățenilor în fața legii, deoarece ar trebui să existe și posibilitatea persoanelor fizice ca, atunci când se află într-o situație financiară dificilă, să poată decide, unilateral, să își achite datoriile față de stat sau alte instituții sau autorități publice eșalonat, așa cum consideră de cuviință, fără a ține cont de opinia sau necesitățile creditorului.

10. **Tribunalul Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, invocând în acest sens Decizia de inadmisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*. Cu privire la invocarea art. 115 din Constituție consideră că mențiunile din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 reprezintă elemente ce vizează interesul general public și

constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată. Apreciază că art. 16 din Constituție nu este încălcat, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale. În plus, apreciază că dispozițiile legale criticate constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenție privind judecarea cauzei în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricărui abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, aprobată prin Legea nr. 152/2017, având următorul cuprins: „Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017, se va realiza astfel:

a) în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;

b) în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;

c) în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

d) în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

e) în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.”.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 1 privind proprietatea privată din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, că, potrivit

acestei norme constituționale, „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”. În ceea ce privește condițiile de adoptare a unei ordonanțe de urgență a Guvernului, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, Curtea Constituțională a statuat că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Sintagma „situații extraordinare” a fost analizată în jurisprudența Curții Constituționale, care, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, precitată, a reținut implicațiile deosebirii terminologice dintre noțiunea de „caz excepțional”, utilizat în concepția art. 114 alin. (4) din Constituție anterior revizuirii, și cea de „situație extraordinară”, arătând că, deși diferența dintre cei doi termeni, din punctul de vedere al gradului de abatere de la obișnuit sau comun căruia îi dau expresie, este evidentă, același legiuitor a simțit nevoia să o pună la adăpost de orice interpretare de natură să minimalizeze o atare diferență, prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”, consacrand astfel în terminis imperativul urgenței reglementării. Prin aceeași decizie, Curtea a reamintit jurisprudența sa pronunțată anterior revizuirii Legii fundamentale, prin care a precizat că de esența cazului excepțional este caracterul său obiectiv, în sensul că „existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998). Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că, pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Cât privește condiția urgenței, prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că „urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

18. În cauză, Curtea constată că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 se menționează că reglementarea criticată a fost adoptată „având în vedere faptul că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 [...] au fost aprobate măsurile privind salarizarea în anul 2016 a personalului din sectorul bugetar, precum și alte măsuri fiscal-bugetare cu impact semnificativ de reducere a cheltuielilor publice, care își încetează aplicabilitatea la data de 31 decembrie 2016” și „luând în considerare faptul că în lipsa unei reglementări privind salarizarea personalului din sectorul bugetar pentru anul 2017, începând cu 1 ianuarie 2017 s-ar aplica în integralitate prevederile Legii-cadru nr. 284/2010 [...], ceea ce ar genera inclusiv reduceri ale salariilor pentru unele categorii pe personal”. Astfel, se precizează că „se impune prelungirea aplicării unor măsuri prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu

modificările și completările ulterioare, și în perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017”. Având în vedere aceste precizări și ținând cont de jurisprudența sa, Curtea constată că împrejurările menționate în preambulul ordonanței de urgență a Guvernului criticate se încadrează în conceptul constituțional de „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții, ca stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pun în pericol un interes public, și anume salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2017.

19. Pe de altă parte, Curtea reține că urgența a fost motivată corespunzător în cuprinsul ordonanței de urgență criticate, menționându-se că aceasta a fost adoptată ținând cont că „prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 [...] au fost aprobate măsurile privind salarizarea în anul 2016 a personalului din sectorul bugetar, precum și alte măsuri fiscal-bugetare cu impact semnificativ de reducere a cheltuielilor publice, care își încetează aplicabilitatea la data de 31 decembrie 2016”.

20. Prin urmare, Curtea constată că susținerea privind încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție de către Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 este neîntemeiată, sens în care s-a mai pronunțat Curtea prin Decizia nr. 622 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 17 ianuarie 2020, paragrafele 22 și 23.

21. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea reține că dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 nu au mai constituit, din punct de vedere formal, obiect al controlului de constituționalitate. Însă, în jurisprudența sa, Curtea a mai analizat reglementări cu un conținut normativ identic cu cel al art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, dar aplicabile anterior anului 2017. Astfel de reglementări care au prevăzut eşalonarea succesivă a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011 și în anii 2012—2016 sunt următoarele: art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 230/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011; art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012; art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 19 decembrie 2012; art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013; art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul

cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, și art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

22. Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, reținând, în esență, că acestea au în vedere rezolvarea unei situații extraordinare, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eşalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eşalonată a titlurilor executorii, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în contextul de criză economică națională și internațională.

23. Cu privire la critica referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, 1968, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, 1979, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, paragraful 38, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, 1985, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, paragraful 42, *Larkos împotriva Cipru*, 1999, paragraful 29, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004, paragraful 24). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, 1968, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004). Or, Curtea Constituțională a reținut că măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eşalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. În aceste condiții, Curtea a constatat că situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic (a se vedea în acest sens Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 24 din 17 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 29 februarie 2012, și Decizia nr. 384 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013).

24. Referitor la critica raportată la art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 nu se refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, aceasta se recunoaște și legiuitorul își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în actul normativ contestat. Este adevărat că prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, Curtea a reținut că procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau a altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația. Însă, așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, precitată, reglementarea criticată nu este o măsură prin care se interzice nici măcar temporar executarea unei hotărâri judecătorești. Totodată, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, este adevărat că autoritățile statale nu se pot prevala de lipsa fondurilor necesare executării unei hotărâri judecătorești îndreptate împotriva sa, dar, în situații de excepție, cum ar fi îndatorare excesivă, încetare de plăți, dificultăți financiare deosebite, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, a apreciat că stabilirea unui termen rezonabil pentru executare este o măsură ce intră în marja de apreciere a statului, respectând atât dreptul de acces la justiție, cât și dreptul la un proces echitabil (sub aspectul duratei procedurii). Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că mecanismul eşalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate

anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Executarea eşalonată a unor titluri executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare pe care Guvernul o poate aplica.

25. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dreptului de proprietate privată, garantat de art. 44 din Constituție și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, precitată, Curtea a reținut că instanța de contencios al drepturilor omului a statuat că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și că neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie, deci, o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (Hotărârea din 19 octombrie 2000, pronunțată în *Cauza Ambruosi împotriva Italiei*, Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în *Cauza Burdov împotriva Rusiei*). Însă, Curtea a reținut că Guvernul, prin adoptarea reglementării criticate (art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar), nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate privată.

26. Având în vedere această jurisprudență referitoare la dispoziții cu conținut normativ identic cu cel al art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, însă aplicabile altor perioade de timp, Curtea constată că se impun aceleași considerente și aceeași soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Teodor Vasile Bociort în Dosarul nr. 693/108/2018 al Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extindere la 4 benzi a drumului de circulație existent între Poarta 10 bis și Poarta 10”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Extindere la 4 benzi a drumului de circulație existent între Poarta 10 bis și Poarta 10”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile, prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor,

Infrastructurii și Comunicațiilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Ionel Scioșteanu,
secretar de stat

p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Vetuța Stănescu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 14 august 2020.
Nr. 674.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Extindere la 4 benzi a drumului de circulație existent între Poarta 10 bis și Poarta 10”

Titular: Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor

Beneficiar: Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța

Amplasament: Portul Constanța

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri valabile la data de 9.09.2019; 1 euro = 4,7295 lei),	mii lei	60.000
din care:	mii lei	48.918
— construcții + montaj		
— Eșalonarea investiției		
— Anul II	<u>INV</u> C+M	<u>mii lei</u> 24.000
— Anul III	<u>INV</u> C+M	<u>mii lei</u> 24.918
Capacități		
• Drum cu 4 benzi de circulație în incinta Portului Maritim Constanța	L = 982 m	
Durata de execuție a investiției	luni	24

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului „Cod de proiectare seismică” — P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile, prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind aprobarea derogării de la Normele pentru efectuarea reviziilor și reparațiilor planificate la vehiculele feroviare motoare — tabelul 3.1 din anexa la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 315/2011 privind aprobarea Normativului feroviar „Vehicule de cale ferată. Tipuri de revizii și reparații planificate. Normele de timp sau normele de kilometri parcurși pentru efectuarea reviziilor și reparațiilor planificate”

Având în vedere Referatul Direcției transport feroviar nr. 28.291 din 21.07.2020,

în temeiul prevederilor art. 6 alin. (2) pct. 3 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 482/1999 privind înființarea Societății Comerciale de Transport cu Metroul București „METROREX” — S.A., ale art. 4 alin. (1) lit. i) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (1) lit. A pct. 1 și 12 și art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se admite prelungirea termenului de revizie planificată la ramele electrice de metrou tip BM înscrisă în tabelul 3.1, poziția D, litera b) numărul curent 21 din anexa la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 315/2011 privind aprobarea Normativului feroviar „Vehicule de cale ferată. Tipuri de revizii și reparații planificate. Normele de timp sau normele de kilometri parcurși pentru efectuarea reviziilor și reparațiilor planificate”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, prin majorarea normei de kilometri parcurși la valoarea de 1.000.000 km +15%, numai pentru a doua revizie la 1.000.000 km.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică ramelor electrice de metrou tip BM scadente la acest tip de revizie până la data de 31 decembrie 2020.

Art. 2. — Prolungirea termenului de revizie planificată la ramele electrice de metrou tip BM conform art. 1 se va face după efectuarea unei revizii tehnice intermediare la 1.000.000 km. Efectuarea reviziei tehnice intermediare la 1.000.000 km se va realiza în baza unei specificații tehnice avizate de Autoritatea Feroviară Română — AFER ulterior intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

București, 12 august 2020.

Nr. 1.634.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea procedurii de acreditare, a modelelor documentelor de acreditare și a modelelor ecusoanelor persoanelor acreditate la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020

Având în vedere dispozițiile art. 5 din Legea nr. 135/2020 privind stabilirea datei alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, precum și a unor măsuri pentru buna organizare și desfășurare a acestora, văzând prevederile art. 89 și 90 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, ținând seama de prevederile art. 83 alin. (5) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 15/2016 privind procedura de acreditare la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2016, republicată,

având în vedere prevederile art. 85 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și ale art. 7 din Legea nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare,

văzând dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 84/2020 privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, luând în considerare faptul că adevărurile eliberate de Autoritatea Electorală Permanentă vizează, potrivit legii, condiții care trebuie să fie îndeplinite de organizațiile neguvernamentale din România,

văzând că legiuitorul a prevăzut, în mod expres, că, pentru a solicita acreditarea de observatori interni, organizațiile neguvernamentale trebuie să fie legal constituite cu cel puțin 6 luni înainte de ziua de referință și să aibă ca obiect principal de activitate apărarea democrației și a drepturilor omului,

ținând cont de rolul mass-mediei în organizarea scrutinelor democratice, corecte și transparente, observând Recomandarea CM/Rec (2011) 7 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei pentru statele membre privind o nouă noțiune a mass-mediei, precum și prevederile Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare prevederile art. 100 din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare,

văzând punctul de vedere exprimat de Autoritatea Națională de Supraveghere a Datelor cu Caracter Personal prin Adresa nr. 16.539 din 13.08.2020, înregistrată la Autoritatea Electorală Permanentă cu nr. 11.778 din 17.08.2020,

în temeiul art. 89 alin. (10) și al art. 104 alin. (1) și (2) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Pentru acreditarea la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, asociația sau fundația interesată trebuie să depună la Autoritatea Electorală Permanentă o cerere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, până cel mai târziu cu 8 zile înaintea datei alegerilor.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de o copie a statutului și o copie a hotărârii judecătorești de înființare, din care să rezulte că asociația sau fundația desfășoară activități de apărare a democrației și a drepturilor omului și este legal constituită cu cel puțin 6 luni înaintea datei alegerilor.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) pot fi transmise prin fax, poștă sau e-mail.

(4) În cel mult 5 zile de la data înregistrării cererii, Autoritatea Electorală Permanentă eliberează asociațiilor și fundațiilor din România care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 89 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, documentele de acreditare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. — (1) Pe baza documentului de acreditare emis de către Autoritatea Electorală Permanentă, asociația sau fundația poate desemna ca observatori interni numai persoane care nu au apartenență politică.

(2) Asociațiile și fundațiile acreditate de către Autoritatea Electorală Permanentă au dreptul de a emite ecusoane pentru observatorii lor, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(3) Observatorii interni pot asista la operațiunile birourilor electorale ale secțiilor de votare și numai pe baza ecusonului prevăzut la alin. (2), însoțit de actul de identitate.

Art. 3. — (1) Autoritatea Electorală Permanentă acreditează, la cerere, reprezentanții instituțiilor mass-media străine.

(2) Cererile prevăzute la alin. (1) pot fi transmise prin fax, poștă sau e-mail.

(3) Cererile prevăzute la alin. (1) vor fi însoțite de copii ale documentelor de călătorie, precum și de copii ale documentelor emise de instituții mass-media străine, redactate în limba română, engleză sau franceză, din care rezultă calitatea de jurnalist.

(4) Reprezentanții instituțiilor mass-media străine care dețin carnet valabil de corespondent, eliberat de Ministerul Afacerilor Externe, vor transmite Autorității Electorale Permanente doar cererea de acreditare.

Art. 4. — (1) Autoritatea Electorală Permanentă acreditează, la cerere, observatori internaționali.

(2) Cererile prevăzute la alin. (1) pot fi transmise prin fax, poștă sau e-mail.

(3) Cererile prevăzute la alin. (1) vor fi însoțite de copii ale documentelor de călătorie, precum și de copii ale documentelor

emise de organizații străine sau internaționale care desfășoară activități în domeniul electoral, redactate în limba română, engleză sau franceză, din care rezultă că persoanele care solicită acreditarea sunt desemnate, mandatate sau recomandate să observe alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020.

Art. 5. — Modelul documentului de acreditare a observatorilor internaționali și reprezentanților instituțiilor mass-media străine este prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 6. — Observatorii internaționali și reprezentanții instituțiilor mass-media străine pot asista la operațiunile birourilor electorale ale secțiilor de votare numai pe baza documentului de acreditare emis de către Autoritatea Electorală Permanentă, care este valabil și în copie, însoțit de actul de identitate.

Art. 7. — Documentele de acreditare emise de Autoritatea Electorală Permanentă sunt valabile și în cazul organizării unui nou tur de scrutin în situația prevăzută de art. 101 alin. (3) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Reprezentanții instituțiilor mass-media românești au acces în secțiile de votare și pot asista la operațiunile birourilor electorale ale secțiilor de votare numai în baza actului de identitate și a legitimației de jurnalist, începând cu ora 6,00 și terminând cu momentul încheierii și semnării de către membrii biroului electoral al secției de votare a procesului-verbal de constatare a rezultatelor votării în secția respectivă.

(2) Reprezentanții instituțiilor mass-media românești nu pot interveni în niciun mod în organizarea și desfășurarea alegerilor, având numai dreptul de a sesiza în scris președintele biroului electoral în cazul constatării unei neregularități. Orice act de propagandă electorală, precum și încălcarea în orice mod a prevederilor legale atrag îndepărtarea imediată a persoanei respective din secția de votare.

(3) Filmarea și/sau fotografierea locurilor publice din zona de votare și localul secției de votare vor putea fi efectuate fără a aduce atingere secretului votului și cu respectarea dispozițiilor art. 90 alin. (3) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 10. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Constantin-Florin Mitulețu-Buică

Contrasemnează:
Vicepreședinte,
Marian Muhuleț
Vicepreședinte,
Vajda Zsombor

București, 17 august 2020.
Nr. 6.

ANEXA Nr. 1

Modelul cererii de acreditare a asociațiilor și fundațiilor la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020

Către:

Autoritatea Electorală Permanentă

Subsemnatul,¹⁾,²⁾
în cadrul³⁾, solicit, în baza art. 5 din Legea nr. 135/2020 privind stabilirea datei alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, precum și a unor măsuri pentru buna organizare și desfășurare a acestora, raportat la art. 89 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, acreditarea în vederea desemnării observatorilor interni la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020.

.....⁴⁾

Data

Date de contact:⁵⁾

¹⁾ Se înscriu prenumele și numele persoanei din conducerea asociației sau fundației care face cererea.

²⁾ Se înscrie funcția pe care persoana care face cererea o are în asociație sau fundație.

³⁾ Se înscriu denumirea, sediul și codul unic de înregistrare ale asociației sau fundației.

⁴⁾ Se înscriu prenumele și numele persoanei din conducerea asociației sau fundației care face cererea, semnătura acesteia și se aplică ștampila asociației sau fundației.

⁵⁾ Se înscrie numărul de fax sau e-mailul asociației sau fundației care face cererea, după caz.

**Modelul documentului de acreditare a asociațiilor și fundațiilor la alegerile
pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020**

A C R E D I T A R E

Nr.

Având în vedere Cererea înregistrată cu nr. /, formulată de¹⁾, în temeiul art. 5 din Legea nr. 135/2020 privind stabilirea datei alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, precum și a unor măsuri pentru buna organizare și desfășurare a acestora, raportat la art. 89 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, acreditează¹⁾ la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020.

Președinte,

.....²⁾

NOTE:

— Pe baza documentului de acreditare, asociația sau fundația poate desemna ca observatori interni numai persoane care nu au apartenență politică.

— Persoanele acreditate pot asista la operațiunile electorale în ziua votării, începând cu ora 6,00 și terminând cu momentul încheierii și semnării de către membrii biroului electoral al secției de votare a procesului-verbal de constatare a rezultatelor votării în secția respectivă, numai pe baza ecusonului emis de către asociația sau fundația acreditată de către Autoritatea Electorală Permanentă, însoțit de actul de identitate.

— Observatorii interni nu pot interveni în niciun mod în organizarea și desfășurarea alegerilor, având numai dreptul de a sesiza în scris președintele biroului electoral al secției de votare în cazul constatării unei neregularități. Orice act de propagandă electorală, precum și încălcarea în orice mod a actului de acreditare atrag aplicarea sancțiunilor legale, suspendarea acreditării de către biroul electoral care a constatat abaterea, iar, în ziua votării, îndepărtarea imediată a persoanei respective din secția de votare.

— La biroul electoral al secției de votare, persoanele acreditate pot staționa numai în spațiul stabilit în acest sens în localul de vot de către președintele biroului electoral al secției de votare.

¹⁾ Se înscriu denumirea, sediul și codul unic de înregistrare ale asociației sau fundației care a formulat cererea.

²⁾ Se înscriu prenumele și numele președintelui Autorității Electorale Permanente, semnătura președintelui sau a persoanei împuternicite de acesta să semneze și se aplică ștampila Autorității Electorale Permanente.

**Modelul ecusonului care va fi utilizat de către observatorii interni la alegerile
pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020**

ALEGERILE PENTRU AUTORITĂȚILE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE DIN ANUL 2020

OBSERVATOR INTERN

Denumire O.N.G.

Numărul acreditării

Prenume și nume observator

.....¹⁾

L.S.²⁾

NOTE:

— Condițiile de confecționare și dimensiunea ecusonelor sunt stabilite de către asociația sau fundația acreditată care a desemnat observatorii, cu condiția ca acestea să conțină elementele obligatorii prevăzute în prezenta anexă.

— Observatorul intern poate asista la operațiunile birourilor electorale ale secțiilor de votare numai pe baza ecusonului emis de către asociația sau fundația românească acreditată de către Autoritatea Electorală Permanentă, însoțit de actul de identitate.

¹⁾ Se înscriu prenumele și numele reprezentantului legal al asociației sau fundației, precum și semnătura olografă a acestuia.

²⁾ Se poate aplica ștampila asociației sau fundației acreditate de către Autoritatea Electorală Permanentă.

Modelul documentului de acreditare a observatorilor internaționali și a reprezentanților instituțiilor mass-media străine la alegerile pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020

A C R E D I T A R E

Nr.

Având în vedere Cererea înregistrată cu nr. /..... ,

în temeiul art. 5 din Legea nr. 135/2020 privind stabilirea datei alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020, precum și a unor măsuri pentru buna organizare și desfășurare a acestora, raportat la art. 89 alin. (6) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, acreditează pe doamna/domnul.....¹⁾ în vederea observării alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2020.

Președinte,

..... 2)

NOTE:

— Observatorii internaționali și reprezentanții instituțiilor mass-media străine pot asista la operațiunile electorale în ziua votării, începând cu ora 6,00 și terminând cu momentul încheierii și semnării de către membrii biroului electoral al secției de votare a procesului-verbal de constatare a rezultatelor votării în secția respectivă, numai pe baza documentului de acreditare emis de către Autoritatea Electorală Permanentă, care este valabil și în copie, însoțit de actul de identitate.

— Observatorii internaționali și reprezentanții instituțiilor mass-media străine nu pot interveni în niciun mod în organizarea și desfășurarea alegerilor, având numai dreptul de a sesiza în scris președintele biroului electoral în cazul constatării unei neregularități. Orice act de propagandă electorală, precum și încălcarea în orice mod a actului de acreditare atrag aplicarea sancțiunilor legale, suspendarea acreditării de către biroul electoral care a constatat abaterea, iar, în ziua votării, îndepărtarea imediată a persoanei respective din secția de votare.

— La biroul electoral al secției de votare persoanele acreditate pot staționa numai în spațiul stabilit în acest sens în localul de vot de către președintele biroului electoral al secției de votare.

¹⁾ Se înscriu prenumele și numele observatorului internațional sau ale reprezentantului instituției mass-media străine, după caz.

²⁾ Se înscriu prenumele și numele președintelui Autorității Electorale Permanente, semnătura președintelui sau a persoanei împuternicite de acesta să semneze și se aplică ștampila Autorității Electorale Permanente.

★
RECTIFICĂRI

La Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2019, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Național Liberal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 30 aprilie 2020, se fac următoarele rectificări:

— la Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2019, rândul 30, în loc de:

„30	OLT	6.810,00	6.160,00	5.250,00	5.580,00	2.450,00	9.210,00	11.540,00	6.810,00	19.240,00	6.450,00	6.510,00	16.230,00”
-----	-----	----------	----------	----------	----------	----------	----------	-----------	----------	-----------	----------	----------	------------

se va citi:

„30	OLT	6.910,00	6.160,00	5.250,00	5.580,00	2.450,00	9.210,00	11.540,00	6.810,00	19.240,00	6.450,00	6.510,00	16.230,00”
-----	-----	----------	----------	----------	----------	----------	----------	-----------	----------	-----------	----------	----------	------------

— la Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2019, rândul 42, în loc de:

„42	SECTOR 3	462,00	1.302,00	2.495,00	2.706,00	21.870,00	725,00	398,00	8.680,00	2.154,00	5.826,00	8.866,00	4.935,00”
-----	----------	--------	----------	----------	----------	-----------	--------	--------	----------	----------	----------	----------	-----------

se va citi:

„42	SECTOR 3	462,00	1.302,00	2.495,00	2.706,00	22.170,00	725,00	398,00	8.680,00	2.154,00	5.826,00	8.866,00	6.089,00”
-----	----------	--------	----------	----------	----------	-----------	--------	--------	----------	----------	----------	----------	-----------

— la Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2019, rândul 44, în loc de:

„44	PNL — Sediul Central	17.500,00	14.500,00	10.500,00	15.000,00	11.000,00	19.500,00	3.000,00	4.000,00	8.000,00	136.900,00	36.600,00	10.000,00”
-----	----------------------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	----------	----------	----------	------------	-----------	------------

se va citi:

„44	PNL — Sediul Central	17.500,00	14.500,00	10.500,00	15.000,00	11.000,00	19.500,00	3.000,00	4.000,00	8.000,00	136.950,00	36.600,00	10.000,00”
-----	----------------------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	----------	----------	----------	------------	-----------	------------

— la Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2019, după rândul 44 se va citi:

„45	SECTOR 1	8.928,00	8.168,00	10.464,00	8.470,00	7.958,00	908,00	0,00	1.030,00	9.455,00	9.665,00	25.465,00	17.671,00
46	SECTOR 2	2.342,00	8.108,00	8.670,00	5.450,00	1.964,00	0,00	6.221,00	3.664,00	1.608,00	5.374,00	4.160,00	3.481,00
47	SECTOR 4	6.250,00	9.718,00	8.486,00	7.210,00	8.922,00	8,00	2.963,70	11.666,59	9.146,00	9.556,00	8.309,00	10.267,00
48	SECTOR 5	8.889,00	4.631,00	15.180,00	17.555,00	13.540,00	700,00	0,00	3.495,00	0,00	17.215,00	3.815,00	22.126,00”

— la Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2019, în loc de:

„Cuantumul total	6.407.064,82”
------------------	---------------

se va citi:

„Cuantumul total	6.767.541,11”
------------------	---------------

— la Situația centralizată a cuantumurilor totale ale veniturilor obținute în anul 2019 din sursele prevăzute de art. 16 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în loc de:

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Activitatea generatoare de venit	Sursa venitului	Cuantum anual
1.	PNL	„Înstrăinarea bunurilor mobile din patrimoniu		1.000,00
		Subînchirierea spațiilor primite conform prevederilor art. 26 alin. (1)—(3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru organizarea birourilor parlamentare		344.045,61
	
		Dobânzi bancare		424.354,93
		Alte venituri		160.924,28

Cuantumul total	1.356.107,32”
-----------------	---------------

se va citi:

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Activitatea generatoare de venit	Sursa venitului	Cuquantum anual
1.	PNL	„Înstrăinarea bunurilor mobile din patrimoniu		3.000,00
		Subînchirierea spațiilor primite conform prevederilor art. 26 alin. (1)—(3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru organizarea birourilor parlamentare		428.078,61
	
		Dobânzi bancare		424.548,71
		Alte venituri		171.703,56

Cuquantumul total	1.453.113,38”
-------------------	---------------

— După Situația centralizată a cuquanturilor totale ale veniturilor obținute în anul 2019 din sursele prevăzute de art. 16 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va citi:

„Suma totală a donațiilor confidențiale primite în anul 2019

Denumirea partidului politic: **PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL**

Adresa sediului partidului politic: **aleea Modrogan nr. 1, sectorul 1, București**

„Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna decembrie
1	BOTOȘANI	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	2.437,84	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Cuquantumul total	2.437,84
Numele și prenumele reprezentantului legal	Tănase Antonel
Semnătura	
Data întocmirii	30.04.2020”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

